

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben hűbox hordva.	
Égész évre	12 frt
Fél évre	6 frt
Negyed évre	3 frt
Egy órára	1 frt

Vidékire postán küldve:

Égész évre	14 frt — kr.
Fél évre	7 frt — kr.
Negyed évre	3 frt 50 kr.
Egy órára	1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben ártanak.
Százalékot nem adunk.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI és KOZGAZDASAGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:

Petőfi-utca 1. szám II. emelet

Börmentelen leveleket csak ismert kérésű fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Petőfi-utca 1. sz. (Ungerleider Albert könyvnyomdájában.)

Hirdetések díjazás szerint.

Egyes szám 5 kr., ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

A járási orvosok.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Világos, október 10.

Arad megye utóbbi közgyűlésén a községi orvosok nyugdíjintézményét javasolta egy orvos és akkor nem egy panasza szó hangzott fel a községi orvosok helyzetéről.

Ebben a tekintetben a járási orvosok sem dicsékedhetnek valami jobb helyzettel. Fizetésük csekély, s ma már minden tanult ember munkája után akar élni, s azért végzte el az iskolát, költötte el a szülők vagyonát, hogy egész évben néhány tíz forintért törje magát; utazzék, betegekkel látogasson; s midőn az év végén számadást csinál, látja, hogy a megye hivatalára ráfizetett.

Igy voltak az állatorvosok is; utazni minden utalán kellett, baj mindig volt hol itt hol ott s fizetésük aránylag oly csekély volt, hogy abból megélni teljes lehetetlenség volt.

Jó orvost kapni kevés fizetésért, ez a mai időben már lehetetlen. Olyan orvost alkalmazni pedig, ki maga sincs tisztában tudományával s csak azért jönne a megyébe, mert máshol megélni nem tud — ebben ugyan nincs köszönet.

Csak köszönettel tartozunk tehát az orvosoknak, kik eddig a megyének szolgáltak, akik előző fizetésért, köszönetet a szenvedő emberiség nevében!

S aztán nem is látjuk be, hogy miért kellessék épen az orvost rosszul fizetni, legrosszabbul tán az összes tisztviselők közt?

Hiszén ők szolgálja a betegeket; tehát a legfontosabb szolgálatban van megbízva. Azért állunk mindig oly csekély a közegészség dolgában, mert nálunk erre fordítanak legkevesebb gondot. S ez így van egész Magyarországon, fájdalom.

Ha egy járás-őr, vagy nemes vérű ló megbetegszik, van lótas-futás; orvosi segélyért!... Mert ezért nagy kár! Hanem ha egy embert orvosi segély nélkül eldugnak a föld alá, ezért nem kár! Van az országnak annyi la-

kosa, mint a polyva, hadd vigye el a szél.

Egy ló 300, 500, 1000 frt. Egy ember semmi, ez ingyen születik, legfeljebb a koporsója kerül pár forintba.

Ez így volt nemcsak Aradvármegyében, de így van más megyékben is.

Azért akkora a halandóság, hogy év végén a statisztikusok könyves szemekkel nézik a születettek és halottak számát.

Felajdulás, kiabálás van elől a sajtóban, utcákon, közhelyeken, hanem a közegészség ügyére edes mindnyájan szép keveset gondolunk.

Van Magyarországon akkor is kolera, mikor nincs, mert hát számtalan ember nem csak orvost nem lát, de a könnyelműség folytán ápolás nélkül kerül a föld alá. Pedig itt volna a legvégső idő, hogy a társadalom e legnagyobb baját, legégetőbb szükségét vegyék orvoslás alá.

Kevesen, nagyon kevesen vagyunk a s halhatatlan Széchenyi Istvánként az apagyilkosnak is meg kell bocsátani, ha magyar. Míg Magyarországon a közegészségügy rendezve nem lesz s egyáltalán nem csak jó orvosok, de kórházak, menedékhelyekről nem gondoskodnak, — a művelt államban mindenkit megdöbben a halandóság.

A művelt államok közt tán Magyarországon legolcsóbb az ember, mert a szülőknek aránytalanul kevés pénzük a halandóság mint nálunk.

Az 1889-diki állami költségvetés és a bevétel. A „P. C.” budapesti levele azt konstatálja, hogy az 1889-diki állami költségvetés nemcsak a bevételeknek magas előirányzata, de nagyobb kiadási tételek elcsúszása miatt is sokkal kedvezőbb eredményre vezet az előirányzatnál; csak az államvasutak feleslege két millió forinttal több az előirányzatnál és a folyóévi augusztusi bevételek 7 és fél millióval nagyobbak a múlt évi hasonló hónapnál, s mielő a vasutat által tett visszafizetésekre esik.

Az ág. evangélikusok egységes közgyűlésének folytatódó tárgyalásaira a

négy egyházközség kiküldöttjei csütörtökön ismét teljes számban jelentek meg. A közgyűlés a második napja azonban már nem volt oly zajos, mint az előbbi. Legérdekeltebb pontja Széberényi Gusztáv békési püspök önkéntes segélyezésére tárgyalt. A püspök abban az értelemben nyilatkozott, mint az elmult héten a bánya-kerületi közgyűlésen, a mikor az ügyet tudvaleg először hozták szónyegre. Kijelentette, hogy formahibát követelt el a segély adatlásával, de a könyörület vezette ebben a nem volt tudomása, hogy a tanító pánszlávu nem meggyanujában állana. Ha ez rábizonyodik, ő maga fogja az első lépéseket megtenni, hogy a tanítóval ne csak a segélyt vonják el, hanem állását is megfosssák. A közgyűlés élénk tetszéssel fogadta a püspök hazafias szavait s Kubinyi Géza visszavonta tegnapi interpellációját. Előkelőbb vitát idézett elő aztán az anyakönyvek nyelvi ügyének kérdése, melyre nézve — mivel a dunáninneni egyházközségek más viszonyok vannak, ott az anyakönyvet magyar nyelven való vezetése több helyen gyakorlati nehézségekkel jár, több óreg pap nem érti jó nyelvpontot, ezért azon Széberényi püspök által tett közvetlen indítványt fogadták el, hogy a dunáninneni kerület püspöke felhatalmaztatik, hogy egyes helyeken a kötelező magyar nyelvű anyakönyvek vezetésére nézve felmentvényt adjon. Ez azonban csak egy időre történhetik, különben is módjában van a konventnek e határozatát később a körülményekhez képest módosítani.

KÜLFÖLD.

Vilmos császár római fogadtatása felől minden várakozást. Ezt különben tegnapi távirataink már sejtették előre. Ujjab tudósításaink a következők:

Az udvari vonat előtt haladó mozdony háromnegyed 4 órakor érkezett ide. Röviddel ezután megjelentek a pályaudvarban: Umberto király, a trónörökös, Amadeo és Tamás hercegek, Crispi kormányelnök és a főméltóságok. Umberto

király és a hercegek olasz egyenruhát viseltek, mellükön a fekete sasrenddel. Az udvari vonat 4 óra 12 perczkor a porosz himnusz hangjai mellett robbogott be a pályaudvarba. — Vilmos császár és Umberto király négyszer megölelték és megcsókolták egymást s néhány szót váltottak. Ezután Vilmos császár a nápolyi herceget, Umberto király Henrik herceget üdvözölte. Erre a két uralkodó elépelt a diszkrét arczvonal előtt, mire Umberto király bemutatva Vilmos császárnak Crispi kormányelnököt, a prefektust és a polgármestert. Vilmos császár, ki az Annunziata-rendet viselte, viszont Bismarck herbert grófot és kíséretét mutatta be a királynak.

A két uralkodó az összecsergett óriási néptömeg folytonos lelkesült óvációi közben hagyta el a pályaudvart s az első kocsihoz szálltak, második kocsi Henrik herceg és az olasz trónörökös, a harmadikba az aostai herceg és a genuai herceg, a negyedikbe Bismarck herbert gróf és Crispi kormányelnök ültek; a két uralkodó kísérete pedig a következő kocsiban foglalt helyet. A diszkriszert vértsek képeztek.

A merre a menet elhaladt, a boltok mind be voltak zárva. A menet lépésben haladt a pályaudvartól a Quirinalig s az egész utvonalt mentén mindkét oldal katonaság képezett sorfalat, mely fegyvereivel tisztelgett, miatt a zenekarok a porosz himnusz játszották. Az utcákat és erkélyeket strun ellepte a nép. A felbörgözött házak impozáns látványt nyújtottak. — A „nemzeti-utca” igazán gyönyörűt képet nyújt.

Egy másik tudóstól így ír: A német császár fogadása nagy szerű látványt nyújtott, mely mindenki elragadott. — Két órakor az óriási teret Diocletian tornyai előtt nagy néptömeg lepte el. A ki nem juthatott a térre, a háztökre és épületállványokra helyezkedett. Zászlókkal, virágokkal és borostyánnal díszített állványok vettek körül a pompás emléktüzet. A Via Nazionale előtt az állványok diadal-kapuvá zárdáltak össze.

A tömeg csendben várta a német császár érkezését, míg az első ágyulövés nem jelentette be a császári vonat közeledtét. A pályaudvarban ezalatt megjelentek a király, Amadeo, Tamás, Viktor Emánuel hercegek, Crispi, a szenátus és kamara elnökei, a római polgármester.

Midőn a megkoszorúzott vonat lassan bejött a pályaudvarba, a király eleje sietett a császári kocsinak, felugrott a felhágóra s többször megölelte és

meccsokolt a az eleje jövő császárral. A király mélyen meg volt indulva, szeme ragyogott a könnyből, bizonyára elhunyt nemes barátjára gondolt.

A hatóságok bemutatása gyorsan megtörtént. Mindjárt ezután kocsira ültek. A menet előtt egy század vértés lovagok.

A tömeg ujongó slenzésze tört ki. A királyt magát is meglette ez a lelkesedés. A német császárt valóssággal elárasztották virággal; az állványokról, erkélyekről, tetőkről szórták a virágot. A fakról német zászlókat lobogtattak.

A Via Nazionale, melyen a menetnek át kellett haladnia, zászlókkal, főleg Olaszország száz történelvi nevezetességi városának zászlóival fényesen volt díszítve. A házak ablakaiból a császár Umberto király arcképével díszített apró zászlókat lobogtattak. A császár szemmel láthatólag örült, meglepetésében nem is ért rá köszönetet inteni.

A Quirinal előtt a három utcából összetódult néptömeg szinte veszélybe kerülhetett volna, ha a katonaság gyorsan el nem vonul, hogy nagyobb teret adjon a népnek. Így el lehetett hátrítani a szerencsétlenségeket. A tüntetés tetőpontját érte el, midőn a császár a királyi családától környezve megjelent az erkélyen. Ötven ezer torokból megvázó haragszó hangzott a hurrah és evviva-kiáltás. A Quirinal galambjai ijedten röpködtek szanaszét. A császár ismételen melegen megszorította Umberto király kezét s meg volt hatva. Egy óránál tovább tartott, míg a tömeg elvonult.

A nép magatartása a roppant tolongás dacára is mintaszert volt. Az irredecentisták két helyen igyekeztek vörös zászlókat a királyi kocsiába dobni felirással: „Le a három hatalom szövetségével, nekünk a Trient és Triest kell!” A nép maga szabott rendet.

A császár alakjai a Via venti Settembre bre nyílkan. Hálószobájában Frigyes császár arczské függ. A hadügyminiszter bemutatásakor a császár keges szavakkal tudatálsmerését a csapatok kitűnő tartása felett.

A bécsi pohárköszöntők orosz vizsgálja. Az október 4-iki bécsi pohárköszöntőknek oroszországi vizsgálójáról a következőket írják Bösbözl:

A multkor azal végeztem, hogy jogal kíváncsi lehet mindenki arra, milyen hazugsághoz lesz kénytelen folyamodni az orosz sajtó az október 4-iki pohárköszöntésekkel szemben. Meg kell vallanom,

„Az ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Október 13.)

Mindenféle régióban.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —

Bévezetés.

Önök t. színházi kritikuskok, két nagy ellentétnek szolgálnak: az egyéni meggyőződés és az úgynevezett „közvéleménynek”. Minél gyakrabban nyer kifejezést az egyéni meggyőződés, annál elvezetesebb a kritika; mert nem megalosodott nézetet regisztrálnak, de újat mondanak, felkötik a gondolatok raját, anyagot adnak a kombinálásnak, nevelik a debattort s átírják a meggyőződést: így lesz aztán a véleményből abszolút tudás, olyan, a melyen már, hogy szónoki virággal éljek: a poklok kapni se tudnak erőt venni.

De lécsák kritikusk uraimék, önök drámat, operettét, Pajort, Medgyaszait nap-nap mellett egyforma távlatból néztek. A szinpad festett, olykor tetszetős, olykor szegánys világa önökre mindenkor egyforma diasztanoziával pislog, vagy ha nem szeretné a metatorákat: pislognak önök. Önök nem tudják a bibor szüfítáknak, az önök előtt egyforma kordináknak mennyi árnyalata van más és más helyről; legfeljebb talán a második emeleti jobb és balsarki páholyokból láthatnák önök, erről az irigylt helyről, hová önök hébe-korba befordulnak, mi meg csak épbe sugarakat lóvellünk feljük a gukker kegyetlen, vastag, kettős szöveg, azokra a dévajkodó, multozó, üvegen nélküli, fess és érdekes papnőkre...

Nos önök, ami nagy oszoda, egyértelmű kimondták a drámai szentencziát a drámáról. Ha lenne feljebbviteli fórum, felvinném formálisan ez ítéletet a — kakasúlig. Mert önök a földszinten vannak, Ott pedig kéyelmek. Tessék csak felkapaszkodni a felső régiókba, hol összetett érzésekre számíthatni bizton, testükre, meg szellemeikre,

hol vissza térhet megszokott munkájához a felzaklított, szuszogó törd, hol pihenhetnek az agyonfárasztott lábaimok, hova diszkreten hallatszik valami trémázó művészt öntudatlan játéka, elfátyolozva a földszintet megbotránkozott mimika, hol tulajdonképen kevés illuzió kell annak az elképzeléshez is, hogy egyáltalában szini előadást hallgatunk: itt talán még a drámai előadások is élvezhetők.

De tulajdoson komoly vagyok, ez pedig nem természetem, megkísértem visszaadni frissen impresszióimat, ugy, ahogy azt minden régióban végig éltem.

A földszint.

A szinen Petur toporzékol, a nyolezadik sorban meg én szorongok. Formálisán szorongok. Be vagyok ékve két száll rozmaring mollé, kik elfeledték a foyerban hagyni a crók-mókjaikat és zárkamba is tesznek egyet-mást, meg a terdeinre is. Előttem pedig pufók szabóm érdelek. Huh! ha vala-hogy hátra fordulna, de kegyetlen is volna. Bajos rozmaringaim összebujnak néha előttm, felsűtött vörös hajuk lemaradt szálai szántják végig pszyolat arcomat, s az kéjesen kergeti véromet, szinte egész melegségével lengedez felém egy parányi szirokkó, bíjos rozmaringaim illatos párnya. A piszok fölöttébb szellemesek, dicsérik a korhü jelmezeket, az első felvonás historial emlékü közét, a gondos rendezést, szíval mindazt, a mi dicsérhető; tessék Szendrei és Szentesi Ilona deklamációja, a Szalkay kifakadása, szóval mindaz, a mi más ép értektől előt is tetszetős.

Kezdek élvezni? Igaz, hogy élvezésem közé rut árny lopódzik: a félsz, de mikor rozmaringaimra vetem ábrándos szememet s látom, hogy alkalmas mediumok, a menyinyben nyomban szemérmesen takarják tengetzőrd szemnkre vörös pilláikat: feledve minden! Ennyi szórakozás valami idylli gondtalanságba sodor. A szabóm elfészkelődött helyén, nincs mit tarjanom tőle. Ez erős drámai revoluczió, a mi jelenetről-jelenetre következik, nem ragad magával. E helyett erőműtani produkciókhoz kezdek. Diszkreten megma-

rizsgatom az egyik rozmaringomnak kezét Tiszteletes adag. Ha nem akarnék túlságosan jeruzalemi lenni, elmondanám, hogy oly nehéz, mint egy a kis-kőrösi kiállításra küldött libamáj.

Mig Kazaliozky kezd a drámai parafufosok szerinti válogatni, én addig ehaz az előzményeket gyűjtém. Gyűjtő villamokat szőrt az érzéseimnek villanytelepe: a szemem. Ehez nagyon is fantasztikus melodrama volt a kíséret, mi a Kazaliozky behizog, de nem ritmikusk jambusaival ölyözött. Bizony igen tisztelt kritikus uraimék így kell önöknek élvezni, akkor végig öhajjták játszani az összes eredeti tragoe-diákat, még az enyémét is, melynek osimc: „A magyar aszfalt „elvi” háboruja” 5 felvonásban egy előjátékkal.

Földszinti páholyban nem ültem. Majd biz én! Még rám öntötték volna, hogy nincs — azölöm.

Annál érdekesebb onnét a közepről, valami oszloptól végre, lenézni mindazt, a mi oda lent történik.

Az erkélyen.

Lent ekkor a piros bugyelláriát akarták keresni.

Korán elfoglaltam helyemet. Itt így chio. Lent már a körszéket törölik, alig lézeng egy-két vasosrál előslető muzsikusk az oroszestrumban.

Szomszédaim is elzihelődtek. Egy kis öztermettü fruska és egy nehéz lélegzetű, hölgy óriás. A körszékek szabadalmával akarom körülnyalabolni az óriást, hogy egy numerával előbb a helyére zökkensem. Bettenetes feladat.

Az öztermettü fruska hirtelen felém hajlik.

— Jö-e a társulat?

Egy aradi íróháram szelleme rántott ki a meggyőződésem kátyujából. Es mondtam:

— Az ítéletem szörnyen aktív, kisasszony. Mert az én és Götbe vélekedése szorint esztétikai gyönyörű kibeszésem látni is meg nem látni is. A dolog ott kezdődik. . . . Egy ésszeleketet vettem.

A fruska hirtelen a szavam közé esapott — Ertem.

Le voltam csapóztve. Beléfullasztott egy szellemes periódusba. Valóssággal a lelkemről szakadt a nóta, a mit most odalent rázendítettek és amivel már legkevesebb tizenöt év óta ölnék.

Csilingeltek. Szifrid Fruzinám szeliden köhögött, boajított meg oly nagy mennyiségű levegőt, becájtott ki bizonytós szelepén, az orrán, hogy szinte belerendültem.

Erkélyi szabadalom a statáriális eljárás. Egyre-másra hallatszóttak a szepegések, hápogások, ripoztok, szóval — bíralat.

Kazaliozky nagyon intelligens falusi bíró. Szép Aladárnak, Fenyéri Mórícznak gondosabban kellene öltözködni, mikor menyecskéket akarnak bolondítani. Más ugy se szép rajtuk.

Menczikne nem jól teszi, hogy csak mosolyog. Neki külsőleg is fel kell tüntetnie, hogy kamrájában feledték a bugyelláriát, pláne, ha est olyan izmos legény tette, mint Csillag örmester.

Pajornak nincs szépen kigöndörítve a frufruja.

De legjobb volt az a szellemes megjegyzés, amit óriásom egyik felvonás közben megeselekedett. Eltűntetvén szépen kifejlődött szája mögött egy darab almás pleté, tele szájjal jelentette:

— Az egész társulat szörnyen vidékies. Na tessék! Ezek az erkélyi nézetek.

A karzaton.

Minél felsőbb régióba megyünk, annál több a szabadalom.

Mihelyt föltápszkodtam, rögtön gyanus csemegéket dobott meg a fületem. Egy-egy kedvezőbb poszton valósságos emberáradat. Itt-ott, a hol a hely engedte, — családí dílyek teremtődtek. Hármával, négyével ültek a földön csomóba. Kinél egy darab szalonna, kinél egy cső kukoricza, és falatoztak vidáman. A kik már éppen tul voltak, fejük bibjára rakták a kalapjukat s elszarrettel kutattak egy egy vasoszlopot. A ki liyent kerített, az mentve van. Azt nem lo-

dithatják el helyéből. Két kézzel kapaszkodik belé s nem enged haláljg.

Lehet, hogy unalmas lesz a mondókám, de bizonyos fiatalos szenvedélyemhez képest én a gyöngéd nem egyik kiváló képviselőjéhez húzódtam, a Zsuzsihoz és nem a vasoszlopot. Ugy kombináltam, hogy ha felém szudul valami emberáradat, kellemetesebb lesz belesimpajkódni a Zsuzsiba, mint a vasoszlopba. Es a hogy rá vettem szememet, annyit lincztém, hogy neki is meg van a megfelelő — erőpontja.

— Jó estét piczi, — incselkedtem.

Tetszettem neki, mert nem ásitott.

— Maradjon mellettem az urfi — rímánkodott, — mert siket vagyok egy kiscit. A mit meg nem értenék, majd az urfi a sütembe kiáltja.

Pompás. Ez oszt a mulatság, olyan potom áért.

Férgődült a kordina. Abs András hujlajgatja a vagyonkáját. Rendelkezik az iharosi malom, meg a csárda felül. Szörnyen érdekes valami.

Zsuzsi nem értett belőle egy szót se

— Miről présmitálnak? — kérdeszte.

A tüle mellé helyzetem a két tenyere-met, aztán e természetes tölcéren át öntöttem belé a mondókámat.

— Gyerekek! Az igazgató beszél. Azt mondja: Többen is lehetnének a színházban. Elhítte.

Majd mikor Abs András uram azokat a kétaégbeyítő és paraest szájába egyáltalán nem illő deklamációkat cselekszi, szánszkozva fordult felém Zsuzsi.

— Ej, no. Mágis csak rosztat tottem. Pisse Eva is a szeméremdünköl elakart jönni. Legalább azt elhozhat volna. Nem busulna ez az igazgató oly igen.

Körülöttünk azalatt egyre szükült az ember-gyűrű. A könyvzerítésé nagy trk s ennek a nagy urnak paranosára formálisan s kölcsönösen egymást tartottuk átötelve. A Zsuzsi meg én. Így könnyebb volt sugni.

. . . . Megértették pedig az ítéletet, el, hogy megértették, hogy miért olyan érzékeny pár n p óta a természetem

szól, és a hol 7 vagy 8 különböző aszfalt társulat létezik, a nyilvános pályázati hirdetések tanúsága szerint senkinek sem jut eszébe a felsorolt három természetes aszfalt anyaggyártóknak mondani a többi aszfalt anyagok, és ott a hol az ilyenek alkalmazása megengedett, a ok mindig a s e k e l y e b b é r t é k ű (mindverterger) aszfaltnak öszmetetnek, a némethoni Limmer is, mely egy hatalmas társulat birtokában van és a magyar Derr-naival hasonló minőségű, sőt jobb, miután kevesebb éraj benne. Berlinben a természetesen és csekélyebb értékű aszfalt közti az árkülönbség rendszeren 1 frt 1 méter-ként, tehát sokkal több, mint Aradon, ezen tény és így hiszünk tökéletesen indokolja a közönség és a magyar társulat közti létező árkülönbséget. Mindezek után tisztellel kérjük a tekintetes tanácsot, illetve törvény-hatósági közgyűlést, méltóztatásuk mellé a kérdéses indítvány felett határozni: 1. A Magyar Aszfalt társulat által Aradon eddig készített munkák minőségét -- összehasonlítva az általunk készített munkákkal -- szakértők által megállapíttatni. 2. Ugy Val de Traverst, mint Derrnai nyers anyag mintának, azon állapotban, a mint az a természetben az illető bányákban előfordul, minden praeparazio vagy manipulazio kizárásával, hatósági bizonyítvány mellett be-küldésért elrendelni, ily módon alkalma lesz mindenkinek, a két anyag közötti fentjelzett lényeges különbségről a pusztá megtekintés által is teljes meggyőződést szerezni, mely az esetleg elrendelendő vegytani ana-lysis által is megerősíthető. K. m. f. Mely tisztellel C s á k y Irvadgrófi, a The Neuchatel Asphalt Company limited ma-gyarországi képviselője.

HAZÁNK ÉS A FÓVAROS.

Bathány Lajos gróf özvegye. Csütörtökön helyezték el ünnepélyes, néma gyász közepette az első magyar miniszter-elnök nemeslelkű özvegyének hamvait férje mellé, a budapest-keresepesi uti temető mau-zoleumába. A két hatalmas lélek porhüvelyé egyívű került. Együtt pihennek már a láng-lelkű férfi s a mélyérelmű nő. A férfiu sorsa volt a megváltás, a nő a feltámasztás részese lenni s az együttesen elhelyezett hamraikat bezáró mauzoleum a nemzet egyik szentélye lett, a melyből a kegyelet embereitökön át erőt, buzdulást merít. Kerülve minden kiáltó pompát, zajt, a mi annyira elrettentően állott volna a csendes, szerény-ségben oly dus áldást osztó, jötevé özvegy jelleméről, egy ment végre temetése, nagy gyászoló közönség jelenlétében. A kriptá bezárult; a haza földje drágábbá lett s a nemzet szívében egy angyali jóságú, igaz-lelkű honleány emlékeivel több ragyog.

A hamvakat rejtő koporsó már az este megérkezett a veszprémmegyei Dákáról, hol az ottani kápolna kriptájában nyugodott ideiglenesen. A vasutról egyenesen a keresepesi-uti temető halottas házába vittek, melyet az alkalomra pazar gyász pompával díszítették fel: a nagy terem falait és oszlopait elcsószárokok fekete draperiával vonták be, melyen a Bathány- és Zichy-családok cimerei függöttek. A terem közepén, ezüst ékítésű baldachin alatt állt a ravatal, melyre a nehéz, olajlód érczokporó volt téve. A ravatal körül valóságos palma és bsbér-lyiget pompáztott, sajtószertelen megvilágítva 10 gyertya lángja által. A ravatal lépos-zetén szebbnél-szebb koszorúk feküdtek. Koszorúkat helyezték a ravatalra: A gyászoló család, Bathány- és Strattmann hercegné, Eszterházy Móricz gr. és Paula, öz. Erdődy Jánosné szül. Raczyńska Teréz grófnő (A busuló hú barátné), Udencsölcchi Anna hercegnő (Tóni néne), Győrmegey, Győr sz. kir. város, J a k o b e y Ilona, az orsz. iparügyesület, a pápai ref. főiskola ta, nári kara és ifjúsága, a magyar gazdaszo, nyok orsz. egyesülete, Dessewffy Aurél grófné stb. A ravatalt már a kora reggel óta órákban nagyszámú közönség tekintette meg. Kilencz órakor megjelentek a gyászoló család tagjai. Bathány Elemér gróf, Bathány Ilona grófnő és Beniczky Gábor, Bathány Lajos gróf győri főispán és neje Andrássy Ilona grófnő, Bathány Géza és Béla grófok, Keglevich Béla gróf nejével, Zichy János, József, Pál és Jenő grófok. Tiszta s Kálmán miniszterelnök egyike volt az előzőknek, kik a halottasházban egy-begyült gyászoló család tagokának, mely résztvételt fejezte ki. Ott volt Budapest szinejára és számos egylet. Pont 10 órakor B o m e i s e r József prépost, belvárosi plébános a ravatalon beszentelte a halottat, mire a koporsót feltették az Entrepriise négyes fogatára s a menet elindult a mauzoleum felé. Elöl az aggharzosok és honvédek zászló alatt, ezután a halottas szolgák, majd Vasvári Kovács „nemzeti inunerátor" a fej-fával, majd a lelkész és a gyászkoeci A koporsó után a gyászoló család tagjai ha-ladtak. Fel 11 órára a menet a Bathány-mauzoleum elé ért, melynek jobb oldalon levő bejárata nyitva volt. A koporsót itt a léposzetre tették s Romeiser prépost folytatta a megkezdett gyászszertartást. Még egyszer beszentelte a halottat, továbbá a sírboltot, mire a koporsót levették a kriptá-ba. Ott a Bathány Lajos koporsójától jobbra első fülkébe helyezték el, ugyanoda, a hol ideiglenesen D e á k Ferenchez ham-vait pihenték. A koszorúkat szintén a sír-boltba vitték s a falakra aggatták fel. El-helyezés után a gyászoló család tagjai le-mentek a kriptába s egy utolsó „isten hoz-zád"-ot mondtak elhunyt szeretteiknek. A gyászoló család tagjai, a résztvevők nagy sokasága meg egy bucusz pillantást vetettek a drága hamvakat rejtő kriptá felé s csend-sés áhitattal vátoztak a szent helyről. Ad-dott és magasztalt legyen emlékiük!

Rudolf trónörökös és a magyar nóták. A görényi vadászárságban uralko-dott hangulatról a „Közszó" a következő-let írja: Ismeretes, hogy a trónörökös szerető a magyar népdalokat. Az idén a

walesi herceg kedves muzikása. Berkes budapesti primás és zenekara huzta a görényi ebédek alatt. A hétfői udvari ebéd alatt, mely este 7 órakor kezdődött, a tár-saság igen kellemes hangulatban volt, — a walesi herceg több operettadarabot, — angol népdalt és sokfő táncot hu-zatott Berkesel, — Rudóff trónörökös pedig magyar népdalokat kívánt s egyszer-odinté magához a primást, így szólt: „Ké-rem Berkes, játszsa nekem az én nótái-mat, azt a szép Csóré hallgatag nótát, a melyet T e l e k i Samu gróf is nagyon szeret." Ezután még más magyar nótákat is huzott a cigány-zenekar. Ebéd után az egész társaság körülfogta a cigány bandát s a trónörökös is oda csatlakozott. A barna zenészek Bánffy György hr. szép szerze-ményét, a „Kék nefelejcs" játszták és a társaságban levő főurak közül többen is dal, valamint a többi dalok szövegét énekeltek s a trónörökös s a walesi herceggel, Ottó és Frigyes főhercegek és a többi vendégek látható élvezettel hallgatták a szép magyar nép-dalokat.

A Tisza Lajos gróf feltétele. Sok-kának feltűnt, hogy a szegediek csak most, a rekonstrukció után hat évvel, lep-ték meg T i s z a Lajozt a díszes em-lékművel, melyet a napokban nyújtottak át. Ennek, mint a „Pesti Hírlap"-nak írják, egy kis története van. A rekonstrukció első évében sokan törték a fejüket a jó szeged-iek, mivel lejjék meg a királyi biztost a nevenapján, valami olyással, a mi örömet szerez neki, egy, hogy azt elfogadja. Az tudva volt Tisza Lajosról, hogy senkitől se fogad el ajándékot. Azt eszték hát ki, hogy a főispán meghívta a különben elár-kóztott mindenható urat szatymazi nyaraló-jába halpapriskára, hogy a kedélyes vaosora folyamán kisermerék ízését és meglágyítsák. A vaosora pompás volt, a királyi biztoston jó kedve kerekedett, a város fejszi, kik szintén részt vettek a vaosorán, olya-doztak az örömtől, hogy a kegyelmes ur oly jól érzí magát közöttük. Az ősz főispán érkezettnek látta az időt arra, hogy megindítsa a diplomáciai ak-cziót. Odafordult vendégéhez s azt kér-dezte tőle, miféle speciális szegedi ipar-czik nyerte meg legjobban tetszését. „A dohányzások", mondá a királyi biztost. „Es ha bátrak leszünk egy diszdohányzacs-kót nevenapjára felajánlani. " A királyi biztost ekkor már észrevette a kelep-czét. A szegedi urak azonban oly kérő pil-lantásokat vetettek rá, hogy nem tudott ellentállani nekik. „Isten neki, ez egyszer elvem ellenére elfogadom az ajándékot. De csak egy feltétel alatt!" „Halljuk, halljuk kiáltottak az urak. Mi a feltétel?" A királyi biztost mosolyogva mondá: „Hogy az a dohányzások a n y a b i r k á b ó l legyen. " Ezzel persze megsemmisült a szegediek reménye, mert valahányszor ismét fölmerült valami diszajándék terve, Tisza Lajos mindig megkérdte tréfásan tőlük: „Találtak-e már olyan anyagbirták?" Most azonban már oly nagy idő mult e, a gróf királyi biztosága óta, hogy „elvi akadály" nem foroghatott feua a diszaján-dék elfogadás ellen.

Rövid hírek. Szegeden a 46 ik sorozredhez oly kevés egy éves önkényes jelentkezett, hogy tisztképző tanfo-lyamot nem lehet nyitni s a jelentkezettek a nagyváradi tanfoiam hallgatására kaptak utasítást. — P a n c s o v á n á l meg-kezdtek az árvíz által megromlott pancsova-kubini védőtöltés helyreállítását s e munka 170,000 frtba fog kerülni. — 103 é v e s a s s z o n y halt meg közéletb Maros-Vásárhelyt; öz. Kókainé szül. Sulyok Er-zsébet volt a neve. — „S z a b á l y t a l a n s á g" történt Zilyom városa pénzárában is, annyira, hogy Csipkay Ka-roly alispán fellégesztette állaskutól a pénztárnokot és az ellenőrt. — A p é c s i p ü s p ö k közelébb Tamásiban ezer-él több hívők adta fel a barmálás szentés-gét a szép templomban, melyet Bubicz Zsigmond püspök mint a hg. Eszterházy-féle uradalomk zárgondnosa nagy díszszel építtetté uja. — K o l o z s v á r t t a tisztikar diszlakomát rendezett az oda ér-kezett új hadtestparancsnok, Szvetenay al-tábornagy tisztelére.

NAGYVILÁG.

Egy régi ház bukása. Bécsben B r i x Ferenchez bécsi szállító üzletlajdo-nos elútt. Az így Bécsben nagy feltűnést kelt, amár Brix vagyoni viszonyait már régen nagyon megingatottaknak tartották. De ő maga becsülletes, tevékeny ember hírében állt és ezért keített nagy megle-pe-tést, midőn megtudták, hogy Brix nagy visszaélések elkövetése után megszökött. Üzletét meg szerdan bezárták. Brix Fe-rencz tekintélyes család fia volt s valami tizenöt évvel ezelőtt lépett be az ak-kor igen jelentékeny s valami husz év óta fennálló Comploier et Zettl szállító üz-letbe. Később Zettl kilépett s Brix lett Comploier tarsi üzletben, mely főleg budapesti malmokkal és magyar gabona-kereskedőkkel állt összeköttetésben. Három évvel ezelőtt Comploier is kilépett s Brix vette át az egész üzletet. Vagyonra akkor 30,000 frtra ment. De Brix egyre nagy összegeket vesztett s már hónapok óta tudta a világ, hogy rosszul áll. Beszélék, hogy a nála szállítás végett lettek árúkat elzalogosítja. Így hitele teljesen elveszett. Brix szerdan délben eltozozott az irodából s azóta nem látták. Nételen embor volt s igen szerény életmódot folytatott. Még nem tudni, öngyilkosságot követett-e el vagy megszökött. Adósságait 60—70,000 frtra becsülik.

Szép asszony regénye. Flórenczéből megrázó eset hírt hozza a „Nívó". D e l l a T o r r e tüzérezredes fiatal, csodaszép

nejét a napokban halva találták szobájában. A nő, kinek szépségét távol vidéken is di-csítették, pisztolyt emelt magára s a golyó szívet furta keresztül. Öngyilkossága meg-határozó regénynek volt utolsó fejezete. Hat évvel ezelőtt történt, hogy Luigi Bellotti-Bon, a leghíresebb olasz színésznek egyike Milanóban agyonlőtte magát, miután köz-velenül előbb a közönség viharos tapsai között játszott a Ferrari „Öngyilkosság" című darabjának hőst. Bellotti-Bon atyja volt a szép ezredesnek, ki azt a jele-netet mélyen bevete szívébe. S a szép asszony boldogtalanul érezvén ma-gát házasságban s talán öröklött elme-baj hatása alatt, megülte magát ugyan-azzal a pisztollyal, mely atyjának életét is koltotta. A körül rajon-gott asszony válopörével a napokban kellett volna foglalkoznia a flórenczi fővény-szeknek.

Rövid hírek. Schönerer kertelében az antiszemita klerikális Eichorn floridsdorfi segédalkiszát választották meg reichostrai képviselőnek, a német liberális dr. Holland ellenében; Schönerer most is 180-an adták szavazatukat, e szavazatok azonban érvénytelenek. — Az u d v a r i v a d á s z a t o k alatt Mörzstegen elfogtak egy fiatal embert, ki a templomból kijőő uralkodó előtt nem emelt kalapot s őt fel-tűnően fixirozta. — N i z z á b a n a p r e f e k t u s értesítette a fürdővendégeket, hogy az idegenek ellenőrzésére vonatkozó rende-letet reájuk nem alkalmazzák. — D ' A n e t h a n belga államférfiu, a klerikális párt egyik vezére, ki már a negyvenes években igazságügyi miniszter, később követ, kor-mányelnök volt, élete 86-ik évében meghalt. — A z á r i c s a l á d szerdan Tiflisbe érkezett: a persa sah rendkívül követét ünneplásra kihallgatáson fogadta. — L é g h a j ó z á s i i s k o l a is lesz már Párizsban, a léghen való utazás elméleti és gyakorlati oktatására.

Táviratok.

Vilmos császár Rómában.

Róma, október 12. (Az „A r a d i K ö z l ö n y" eredeti távirata) Ma dél-előtt B i s m a r e k gróf hosszasab-ban érkezett C r i s p i e l. Délben a Vatikani porosz követésnégi villásreggeli volt, melyen a c s á s z á r, H e n r i k hercegr, R a m p e l l a, H o h e n l o h e bíbornokok és más főpapok vettek részt. Egy óra után V i l m o s császár H e n r i k herceggel és kíséretével látogatást tett a pápánál, hol ünnepléson fogadta-tott. Egy ideig a császár egy e d ü l beszélgetett a pápával; H e n r i k hercegr és a kíséret csak ezután léptek be a pápa magánzóbjába. A pápa mindegyikhez nyájás szavakat intézött. V i l m o s császár négy óra előtt visszatért a Quirinálba. A nép jóvet és monet lelkesült óváziókban részesíté.

Színház.

október 12.

„A kornerillei harangok" Plan-quette kedves zenéje operettje került ma színrre nem negyszámu közönség előtt, pedig a kerék, öszzevágó előadás többet érdemelt volna. K i s P i s t a (Henri) az első felvonás-ban „Bejártam kétszer e világot" dalt egész bravourral énekelte, s zajos tapsot aratott. P a j o r Emilia igen kedves Szer-polette volt, de ebben a szerepben talán egy kisbé még pajzánabb lehetett volna. A har-madik felvonás keringő dalát pompásan inter-pretálta mimikával is, s a közönség megújra-zata. K ö v e s s i n é (Germaine) ki-fogástalanul énekel, de a szerep nem az ő temperamentumának valb. N é m e t h Grenicheux szerepét jó kedvel játszotta és énekelte is. M e z e i Péter (Gáspár apója kiittől alakítás volt, de a szerep énekrészét tavaly jobban érvényre emelte Fenyőri. Az örülési jelenet után a közönség kitapsolta Mezeit. K ö v e s s i a bíró szerepében jó volt. Az ének és zenekar jól betanulva, a rendezés gondos. Csak már több közönség lenne.

A „siker" Lindau vigjátéka ma szombaton este került először színrre ar-adi színházban. A darabról lapunk tegnapi szá-mában terjedelmes ismertetést hoztunk. Most még csak annyit jegyzünk meg, hogy a „Siker" nagy tetszéssel került színrre min-nyiszor a budapesti nemzeti színház-ban. — A jövő héten ismét premiére ké-szül a társulat. Előadatik K a r o z a g Vilmos a „D e b r e c e n i E l e n o r" fiatal főmunkatársának sikerült színműve. „A h i t v e s", mely nagy tetszéssel adatott a nemzeti színházban is.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Hi a haza. V é r t e s i Arnold „Magyar Világ" című vállalatában, mely a kitűnő illó öszes munkáit, ezer elbeszélés-t tartalmazza, sürin követik egymást egymásután hentenként pontosan a füzetek. — M a r a 4-ik füzet is megjelent, a melyben kifejeződik a „D o m b r á d i m a j á l i s" című érdekesített elbeszélés, teljesen közli a „H i a h a z a" című: zóniki időkben játszódó novellát, s megkezdí a „B o h ó c z n e j e" című beszélt. A „H i a h a z a" című elbeszélés meg-lep bennünket a kor há festésével, az ak-kori idők lelkesedését hangjával. A Galicziá-ban id ő t a m a g y a r h u s z a r s á g h a z a n k e r e k i r j a l e ; a L e n k e y félé özők

emlék eset van benne érintve. — A jövő héten megjelenő füzetben egy humo-rosos novella is lesz közlve: „H e r b a t n r s l e e n d o v e j e" című alatt. Nem győzzük eleget ajánlani a gazdag tartalmú füzetes vállalatot olya-sóink figyelmébe. A ki örtékes könyv-tártár akar szerezni és a közlő teli estéken szerkesztő olvasmányban akar gyönyör-ködni, az megréndeli V é r t e s i műveit. Uj előzetőknek, a már megjelent füzetek e g y s z e r r e küldetnek meg. Az elő-fizetési pénzek a szerző nevére Debreczenbe címzendők. Azok, kik g y ű j t ö i v e k e n aláírások után előzetőket gyűjtöt-tek, szíveskedjenek a gyűjtő levelet a ki-adohivatalhoz azonnal beküldeni, hogy a megjelent füzetek expedíálhatók legyenek.

Vay Dániel gróf „M a g y a r o r s z á g t ö t l e n e t" -ből már a har-madik füzet jelent meg. E füzet bezárja a vezérek korát és megkezdí a Szent István által keresztény országá tett és királysággá szervezett magyar állam történetének leír-sát. Vay Dániel gr. munkája nagy népszerecsnek örvend, mert különösen alkalmas arra, hogy édes hazánk multjáról bővebben olvassanak azok is, a kiknek nincsen módjukban Horváth Mihály nagy terjedelmű történeti munkájához hozzájutni. Uj előze-tőknek a már megjelent füzetek e g y s z e r r e küldetnek meg. Az előfizetési pénzek Debreczenbe, a Debreczeni Ellenőr-könyvnyomdájába küldendők. A t. gyűjtők felkérőre a gyűjtőlevelel minél előbbi beklü-désére.

KÖZGAZDASÁG.

Az aradi kereskedelmi és iparkamara teljes ülése.

G r ü n w a l d Ferenchez elnöklete alatt jelen voltak Elías Armin és Réthy Lipót alelnökök, Bing Vilmos, Dobiáschi József, Kohn Zsigmond, Lustig Adolf, Spitz Ignác, Travlér Antal, Fikker József, Franz Károly, Münz Ferenchez és Walder Gyula beltagok, — Martiny Gyula lev. tag-Dr. Gaal Jenő titkár és dr. Marschall La-jos m. titkár.

Elnök a gyűlés megnyitása után fajda-lommal emlékezik meg azon veszteségről, mely az országot Trefort Agoston vallás-és közoktatásügyi miniszter ellunyta által érte. A megboldogult, kinek az aradvárosi keres kedelmi akadémia létesítése körül is nagy érdemei voltak, sokat tett a keresk. és ipari szakoktatás fejlesztése érdekében; in-dítványozza emnélfogva, hogy a kamara tejezze ki Trefort ellunyta felett érzett részvétét. Elfogadtattott.

Ezután a titkár tett jelentést a kamarai iroda tevékenységéről és ügyforgalmáról a mult teljes ülés óta. Ezen jelentésből ki-emeljük, hogy beérkezett 358 agydarab, kamarai illeték fejében pedig 561 frt 44 kr. szállítottatott be.

A napirend első tárgyaként a földm-iar és kereskedelmi miniszteriumnak egy leírata szerepel, melyben véleményét kér Apáczá családmegegyi községnek heti vasár engedélyezésére iránti folyamodványára. A fo-lyamodvány pártolólóg fog felterjesztetni a miniszteriumhoz, a helypeüz díjazásbá té-telét azonban leszállítandók lesznek.

Az aradi gazdasági egylet jelentése a pécsi phyloxeraügyi kongresszusról tudomá-sul vétetett, az abban tett javaslatok a mi-niszteriumnál pártolotni határozattak.

Az osztrák-magyar bank főkintézetének megkeresése folytán a váltóbírók testület-ben megüresedett helyekre az alapszabályok értelmében kilépett bírókól, névszerint Hász Sándor, Neumann Ede, Szontagh Gyula és Walder Gyula hozattak javas-latba.

A pankotai ipartestületnek a kért fel-felvilágosítás megadottat, ugyazintén elvbén pártolotott Munk H. és fiaí cég kérelme a tótváradí állomáson meg egy kitéró léte-sítése iránt, kimondatván, hogy az adatok beérkezése után e tárgyan átírat fog inté-zettni a m. kir. államaszuttak igazgatóságához.

Felíratot fog intézni a kamara a köz-munka és közlekedésügyi miniszteriumhoz, hogy az aradi postahivatal utalvány fel-adási osztályában meg egy hivatalnokot al-kalmazzon, mert a mostani a munkát egye-dül nem győzi.

Végül a titkár bemutatja a kamarai kerület 1887. évi közzgazdasági viszonyai-ról szerkesztett nagy jelentés; ez, örvende-tos tudomásul vétetvén, a gyűlés véget ért.

Hivatalos piaczi árak Aradon.

Október 12.

Gabonamétek: tiszta buza legnehezebb 7 frt 20 kr, közép 6 frt 80, kétszeres leg-nehezebb 6 frt 50 kr, közép 6 frt 20 kr, 80 kr legnehezebb 5 frt — kr, közép 4 frt 80 kr, árpa legnehezebb 4 frt 90 kr, közép 4 frt 70 kr, zab legnehezebb 4 frt 80 kr, közép 4 frt 70 kr, retek-repce legnehezebb — frt — kr, uj kukorica 3 frt 70 kr 100 kilonként.

Liszt: legfinomabb 0-as — frt — kr, leg-finomabb — frt — kr, zsemlye — frt — kr felhár kenyér — frt — kr, fekete kenyér — frt — kr, rozs — frt — kr, tengeri — frt — kr mmkint. Dara tiszta búzából — frt — kr. Arpákása — frt — kr mmkint.

Hüvelyesek: borsó — frt — kr, bab — frt — kr, lencse — frt — kr, köleskása — frt — kr, burgonya — frt — kr méter mázsánként.

Széna: 1. kötött legjobb 4 frt — kr 11 közepes 3 frt 50 kr, kötetlen: leg-jobb 3 frt 50 közepes 3 frt — kr egy mázsára.

5. Kötött vagy ágyi szalma: legjobb — frt — kr, közepes 3 frt — kr egy méter-mázsára.

6 Takarmányszalma: legjobb — frt — kr, közepes 3 frt — kr, egy méter-mázsára.

7 Alomszalma: legjobb — frt — kr, kö-zepes 3 frt — frt — kr, egy mázsára.

8. Fa: bíkk — frt — kr, cser — frt szilla — frt — kr, fenyő — frt — kr egy kömm

9. Hus: marha — kr, borjú — kr, disznó — juh 32 kr; disznósír 70 kr, szalonna — kr vaj — frt olvasztott vaj — frt — kr 1 kiló.

10. Vegyesek: Borszesz — kr, tej — kr, fehéő bór — kr, fehéő uj bor — kr, vörös ó bor, — kr, vörös uj bor — kr, cezet — kr, pálinka (szilva) — kr, sör — kr, egy liter.

11. Zöldég: Kel (Kohl) — kr, karalábé (Kholerabi) — kr, veres vagy ezeklárepa — kr, sárga- vagy murokrépa — kr, veres-hagyma — kr, fokhagyma — celler — kr, petrezselyem — kr, pastinák — kr, leveles, földsg (Suppengrün) 10 kr, tojás darabja — kr, bors — frt — kr, paprika — frt — kr-kilogrammonként, paradicsom — kr, saláta — kr. 100 ugorka — kr.

Sertéskereskedelmi csarnok

Budapest-Köbányán.

Köbánya, október 9. Az Üzlet kollema. Magy-arországi öreg, nehéz 48 — 9 forint, fiatal nehé-z 40 — 51 féli forint, fiatal közép 50. — 51 — forint, fia-tal könnyű 50 — 51 forint, közönséges (szodott) ne-héz 48. — 49 forint, közép 48 — 49 forint, könnyű 48 — 49 forint. Romániai, bakonyi, átmeneti nehé-z — forint, közép — forint, könnyű — forint önyk-nyúk — — forint, eredeti (Stachel) nehé-z — forint, közép — forint. — Szérbiai nehéz 49. — 50. — frt, közép 48. — 49. — frt, könnyű 47. — 48. — frt. Hízó egy éves — frt, hízó két éves makcos — — — forint; hízó öreg — — — forint. — Sertéskészítési október 7-án volt készlet 102 116 darab október 8-án felhajtott 2082 drb, október 8-án elszál-lított 1377 drb, október 8-án maradt készletben 102,981 darab sertés.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Szomsz-üzlet.

(Október 12.)

(B.) Készaru nagyban 54—54.50, ki-csinyben 55, hordó nélkül per 100 liter 6, beleértve 35 frt fogyasztási adót.

Budapesti gabnatózda.

(Október 12.)

Jó kínálat, tartózkodó vételkedv mellett 30000 mm. jött forgalomba és 5 krai ma-gasabb áron adatott el. Buza tavaszra 8.58 — 8.60, buza őzre 7.74—7.75, zab tavaszra 5.62—5.64, tengeri buzaszra 5.39—5.41.

Hivatalos árlólyán

a budapesti áru- és érték társzad 1888. évi október hó 12-én.

Magyar aranyárakadé 4. sz.	99.85
magyar papírárakadé 5.	90.76
magyar vasuti kölesn.	146.50
magyar keleti vasuti államkötvény 1 kib.	98. —
magyar keleti vasuti államkötvény 2 kib.	—
magyar keleti vasuti államkötvény 3 kib.	112.50
magyar földtehermentési kötvény	104.50
magyar földtehermentési kötv. zárlatok 104. —	
Temesvári földtehermentési kötvény	104.50
Temesvári földtehermentési kötv. zár.	104. —
Erdélyi földtehermentési kötvény	104.50
Horvát-szlavon földtehermentési kötv.	104. —
Magyar szőlőszámváltási kötvény	100. —
Magyar nyoromény-sorozatgy-külesn.	130.75
Tiszazabályozási és szegedi sorajegy	123. —
Osztrák járadék papírban	81. —
Osztrák járadék ezüstben	82.10
Osztrák járadék aranyban	110. —
1860-iki osztrák államorajegy	140.50
Oztrák-magyar bankrészevény	—
Magyar hitelbankrészevény	299. —
Osztrák hitelintézeti részevény	307.30
Cs. és ki. arany	5.73
20 frankos arany (Napoleon) for.	9.61
Német bírdalmi márká	59.45
London	121.80
20 markos arany	11.91

Aradvárosi színház.

Folyó szám 15. Kisbérlet 12. szám

Szombat, 1888. évi október hó 13-án!

A SIKER!

Vigjáték 4 felvonásban. Irtá: Lindau Pál.

Harden, titkos tanácsos	Kataliczky.
Jozsef nej	Medgyasszay.
Drossonné Hermin	Bacsó.
Éva, leánya	Havas Aranka.
Dr. Klaus	Szendei.
Gertrud nej	Breznai Anna.
Béla Fabró	Mezei Péter.
Fritz Marlow	Szép Aladár.
Schallmeyer a „Tárogató" szer-kesztője	Fonyéri.
Schandaauer reporter	Kövesi.
Fallbein, színházi rendező	Győre.
Sabina dajka, Drossonnéal	Tarassovits!

Kezdeté 7 órakor, vége 10 órakor.

Holnap, vasárnap, október 14-én adatik:

A VERESHAJU.

Énekes népszámu 3 felvonásban. Irtá: Lukácsy.

Közlekedés.

	ind. Aradról	érk. Aradra
Csabai vegyesvonat	regg. 6.30	este 7. —
Budapesti személyvonat	d. u. 12.31	regg. 5.45
„	este 9.17	d. u. 4.10
Erdélyi vegyesvonat	d. u. 4.30	d. e. 8.42
„ vegyesvonat Rad-		
„ na-Lippig		

Table with multiple columns listing market prices for various goods, bonds, and currencies. Columns include 'Pénz', 'Áru', and 'Záloglevelek'.

Advertisement for 'JÓ SZIV-SORSJEKGYEK, FŐNYEREMÉNY: 20,000 frt.' by Wallfisch Armin, featuring a decorative border and detailed text about the lottery.

Hirdetmény. A cs. és kr. 33-ik hadk. kerületi parancsnok... Kivettettek az utasítás 46. §-a értelmében...

Árverési hirdetmény. Arad sz. kir. város gazdasági széké a szél-utózá- tól a radnai-utig terjedő védő töltés mellett lévő...

Árverési hirdetmény. Arad sz. kir. város gazdasági széké a Inkel Emil általi bérlet felső Maros parti 12. sz. 687 800/100...

Pályázati hirdetmény. A m. kir. államvasutak összes állomásein a hirdetés kifüggesztési, valamint...

a könyv- és hírlapelárusítási jognak, 1889 évi január hó 1-től számítandó három évre bérbeadására, ezennel nyilvános pályázat nyitattik.

Az igazgatóság.

Hirdetmény. Az 1889. évi egyenes adó kivétési munkálatok fogamatba veendő lévén, felhívatik a város lakosai...

Birtokeladási árverési hirdetmény. Ezennel közhírré tétetik, hogy az aradi m. kir. jószágigazgatóságnál folyó évi november hó 12-én...